

Să discutăm despre TINERETE-EDUCAȚIE-RĂSPUNDERI

Demnitatea tinereții

Fără pasiune se poate munci?

Nu ai fi scris articolul de față dacă nu ai fi fost martorul citorva scene penibile și dureroase pentru mine.

Mă aflam în librăria nr. 17 de pe Bulevardul Magheru, în fața teatrului cu cele mai lucruri de literatură. Înaintea mea, o femeie cu un copil de mină cerea stăndul de cărți pentru copil, pregătind probabil micuțului — în numele lui Mos Gerilă — un cadou plăcut și instructiv.

La început m-a impresionat bucuria sinceră cu care copilul privea cărțile.

În mîna femeii s-a oprit și cartea „Soare și lacrimi” cu o copertă frumoasă și atrăgătoare. Cartea te îndemna s-o răsfoiești. Și așa s-a și întâmplat.

Nu mai că figura pină atunci veselă a copilului s-a întors, iar buzele i s-au strîns gata de plîns. Sorocul avea 4 ochi și două cozi, una de-a caloare, escalată de alba paginile erau pălate și în loc de desenele vîi și veseluțe, se priveau niște monștri, care justificau cu prisosință murtişoara acră a copilului.

Și cartea fusese tipărită în noi. Dar nu, lucrurile nu s-au oprit aici. În stăndul alăturat sub firma de „nouăți”, trona Boccaccio cu coperta atrînd într-o parte, strimba, dizgrațioasă.

Pentru astfel de greșeli noi am mai fost criticați în presă.

În Combinatul nostru lucrează majoritatea tineri. Prin mîna lor trec aproape toate lucrările de artă și literatură destinate marelui public. Ei sînt cei chemați să realizeze practic o concepție sau alta grafică. De atenția lor, de pasiunea pe care o pun în această muncă nobilă și deosebit de importantă depinde aspectul grafic — lucru nu lipsit de importanță — a unei cărți, broșuri alții etc. Și nenumăratele cărți apărute în condiții grafice excepționale, care au încântat ochii cititorului, care au răspuns gustului lui, sînt tot a ceea ce cuvînt de laudă aduse și muncitorilor noștri care și fac cu pasiune meseria. Mai stă însă și tinerii cărora acest sentiment le lipsește.

Unii dintre ei consideră că a fi un simplu meșteșugar e suficient pentru a justifica salariul încasat la sfîrșitul lunii.

Tudor Iorgulescu, mașinist la tipar înalt, a avut încredințat și poate i se vor mai încredința, tipărirea multor cărți pentru tinerii

Biblioteca de casă nr. 10 din Orașul Stalin (bibliotecară tov. Maria Rucăreanu) deține distincția de bibliotecă fruntașă de casă

Întîmpinînd ziua de 30 Decembrie

La sfîrșit de deceniu

Cad zilele din calendar... 19... 20... 21... Pînă la 30 decembrie, cînd sărbătorim a X-a aniversare a Republicii noastre populare, nu mai rămăsese cîteva zile. M-am propus să scriu un reportaj din țara noastră, în care să arăt cîteva din realizările oamenilor muncii în cîntecul acestei mărețe aniversări.

Pentru un asemenea material însă, îmi trebuie cîteva săptămîni de deplasare, ori eu nu mai am la dispoziție decît cîteva zile. Ce să fac?

Cîntînd cu atenție pîlcu pe pîlc sosit azi la redacție mi s-a făcut această călătorie imaginară împreună cu cîteva din corespondenții noștri voluntari.

În cazul acesta deplasarea „pe teren” va dura numai cîteva ore. Mai precis, cîți voi citi teancul de scrisori sosele azi din toate colțurile patriei, acum, nu mai e timp de pierdut. Trebuie să pornesc la drum...

Trecuse de miezul nopții cînd am ajuns la Suceava. Orașul părea cufundat într-o liniște adîncă.

— Heide mai iute că pierdem trenul — îmi spune primul meu tovarăș de drum, funcționarul Berthold Spender din Suceava.

— Care tren? întreb eu neamur.

— Nu va fi prea comod, dar oricum... va fi interesant.

Am alergat într-un siflet în depoul de locomotive C.F.R. din Itcani.

Trenul de marfă 5.681 era gata de plecare. Ne-am ghemuit a-mindoi în marciha mecanicului și am pornit spre Cimpulung-Moldovenesc. Paul Tănase, secretarul organizației de bază U.T.M. al depoului C.F.R. Itcani, căci el era mecanic, ne spune că de data aceasta va remorca un tren cu suprastrut. Vagoanele erau încărcate cu mărfuri pentru sezonul de iarnă. Nu știu cît a durat drumul. Am trecut fără să observăm orăzul de la Stricosa, am coborât apoi spre Itcești, și din nou urcăm dealurile subcarpatice între Pălinșoaia și Gura Humorului. Am ajuns înfirig în gara Cimpulung est. În primul rînd transportul cu suprastrut a decurs cît se poate de bine și totodată, numai la acest drum, Paul Tănase a realizat o economie de 1.500 kg. combustibil.

— Să-ți mai spun ceva? îmi spune tovarășul meu. Paul Tănase a realizat anul acesta o economie de 136 tone combustibil convențional, adică 29.920 lei.

În reportajul meu pot să nu vorbesc și despre minerii? Și cum tovarășul tehnician N. Roventia vrea să-mi fie călăuză am pornit spre Valea Jiului, mai precis la Petrița.

— Fără îndoială că și vă interesează ultimele realizări, îmi spune tovarășul Roventia. Deocamdată vă pot spune că brigăzile de tineret au dat în numai 15 zile 1.704 tone de cărbune peste plan. În frunte se află brigăzile de producție ale tineretului conduse de Francisc Bartha și Panafă Bogos.

SCRISORI

— Asta-l tot? — Apoi, vorba lungă-l sărăcia omului. Dacă știți pînă de seară, cînd le bălești din șut, veți afla rezultate mult mai mari.

Aș fi primit bucurios propunerile dacă un alt tovarăș de drumetie nu mi-ar fi atras atenția că mai sînt multe lucruri de văzut și la uzinele „Ghiorgii Dimitrov” din Arad. Fiecare secție își are realizările ei. Contabilul Gh. Roșca a tînut neapărat să-mi facă un mic calcul. Ce să-i fac? Deformare profesională. Calculul însă este extrem de simplu. Iați-l. În anul acesta la biroul tehnic al uzinelor de vagoane s-au prezentat peste 260 de inovații dintre care 156 au fost puse în aplicare. Economie realizate sînt de peste 1.500.000 lei.

Pentru reportajul meu însă am nevoie și de unele realizări din satele patriei noastre, ori pînă acum nu am vizitat decît uzine, fabrici și mine.

De la învătătorul Ion Jura din comuna Lăpușnicul Mare din regiunea Timișoara, trebuie să află ceva. De altfel iam și promis că voi trece pe la el. În curtea școlii elementare din Lăpușnicul Mare, nu era nici lipsește de om. Elevii erau la clasă.

— Bine ați venit! — mă întîmpină tovarășul Ion Jura. Să mergem la ora de dirigenție a clasei a VII-a.

— Iartă-mă, îndrăznesc eu, dar nu o oră de dirigenție mă interesează cît... — Foarte bine, nici aici nu se discută altceva.

— Foarte bine, nici aici nu se discută altceva. În clasă, eleva Ana Ivănel și alții elevi, răspundeau la următoarea temă: „Satul nostru

în cel zece ani de republică”. Multe sînt realizările satului enumerate de elevi. Am reținut doar două care mi s-au părut mai interesante. În sat s-a construit 56 de case noi. În sat există înainte doar două aparate de radio. Unul la notar și altul la primar. Acum peste 30 de țărani muncitori și-au cumpărat aparate de radio.

Ora de dirigenție încă nu se terminase cînd am părăsit satul.

Oricît ar părea de curios, în numai cîteva secunde am ajuns în comuna Oțeșani din regiunea Pitești.

— Vaszică vă interesează ultima nouăte din satul nostru spune tovarășul Dumitru Lungu. Îi cunoașteți pe utemiștii Nicolae Margine și Eugen Diță?

— Nu! am măturșit eu.

— Nu! am măturșit eu.

— Bine... dar știți cum se cheamă întovășirea pomelnică din satul nostru în care au intrat și cei doi utemiști?

— ?

— „30 Decembrie” și a fost inaugurată acum cîteva zile. Acum e în perspectivă crearea unei alte întovășiri pomelnice. Și asta foarte curînd. Am să vă anunț eu.

Fața satelor noastre s-a schimbat. Unele sînt chiar de nerecunoscut. Pe lînea de lîngă comuna Curbănt din regiunea Oradea am întâlnit o clădire mare cu două etaje. De la funcționarul Pavel Bîndea am aflat că aici va fi noul spital.

Am vizitat apoi împreună cu Cornelia Cosma profesora de limba franceză, cîmînil cultural, școala și localul statului popular din comuna Călaras din raionul Gura Jiului, construită în anii Republicii noastre.

Am văzut de asemenea piesa „Tragedia optimistă” de V. Vișneveschi. În teatru de amatori „Tăpînă” din Nehoiu. Tovarășul Ștefan Obăceanu a tînut cu tot dinadinsul să-mi arate că muncitorii forestieri de la I.F.E.T. și U.I.L. pot fi și pricepuți actori.

Am călătorit și prin alte orașe și sate. La tot pasul, am întâlnit lucruri noi. S-a schimbat fața orașelor și satelor. S-au schimbat și oamenii. Corespondenții voluntari ai ziarului nostru prin scrisorile lor m-au ajutat să fac această călătorie în numai cîteva ore.

GH. NEAGU

Ascultînd un mic și talentat COMPOZITOR...

(Urmare din pag. 1-a)

ani (t-a împlinit între timp). Am aflat că Radu Lupu nu scrie la pian ci la masă. Muzica sa, deci, nu este o creație „a degetelor” care, hazardate pe clapele pianului, au improvizat o melodie care i-a plăcut; și o aude mai tîrziu cu „auzul launtric” și apoi o așază pe hîrtie și o verifică la pian. Pe baza acestui aparent amănunt, de fapt de mare însemnătate, poți aprecia cu a-tît mai mult auzul natural armonie al lui Radu Lupu și simțul proporțiilor (Indesebi în piesele mici și în „Sonata de structură preclasică”). Și mai e un lucru: piesele lui Radu Lupu sînt extrem de plastice, pline de fantezie și cîntate cu o mare concentrare și sobrietate. Are vrea să menționez în primul rînd „Venerita” — piesă de un dinamism și o sugestivitate remarcabilă demăd de a fi difuzată în școlile de muzică și care-mi pare hotărîtoare pentru stabilirea faptului că micul pionier pleacă în virtutea sa carieră artistică cu o „zestre” de talent, cu premise naturale pozitive indiscutabile. Și s-ar mai putea menționa, la nivelul lor de piese scrise la 8-9 ani „Cu trotinetă”, „Nocturnă”, „Floarea”, sau cu piese mai recente „Joc”, „În pădure”, „Cîntec” și în sfîrșit „1907”.

Radu Lupu nu studiază compoziția. Asupra acestui punct merită să insistăm puțin. Dacă un copil compune la 6 ani o piesă mică este un semn, dar nu unul „alarmant”. Dar dacă un copil merge pe lîna acestei compoziții și, ajuns la 12 ani, tot nu a studiat devine un lucru alarmant, fără ghilimele. Oare nu s-a putut găsi nimeni la Orașul Stalin care să-l dea această îndrumare? Nu credem! Evident că la București sau Cluj ar fi mai bune condiții de studii și credem că ar trebui ca orice piedică să fie înlăturată pentru ca să poată studia în anul din aceste orașe, dar începutul ar fi trebuit făcut puțin acum, cu muzicienii, pe care noi îi prețuim, din Orașul Stalin.

Cert este că acum problema esențială este studiul temeinic. Am subliniat călățiile micului muzician: sensibilitate, auzul armonie natural, simțul proporțiilor, fantezie, sugestivitate, muzicalitate, concentrare, sobrietate. Trebuie ca la aceste calități naturale să se adauge calități dobîndite prin studiu. Aceasta este „problema Radu Lupu” și nu încapă în două-cinci căsurile de competență vor contribui la rezolvarea ei spre a se crea cele mai bune condiții de dezvoltare acestui copil. Viitorul va dovedi dacă aceste eforturi au rodit sau nu. Nu avem voie să nu încercăm totul ca acest viitor să fie bogat în succese.

SECRETARUL COMITETULUI ORGANIZAȚIEI U.T.M. A COMBINATULUI POLIGRAFIC „CASA ȘTEINTEL”

ISTIN BODEA

Radu Lupu nu studiază compoziția. Asupra acestui punct merită să insistăm puțin. Dacă un copil compune la 6 ani o piesă mică este un semn, dar nu unul „alarmant”. Dar dacă un copil merge pe lîna acestei compoziții și, ajuns la 12 ani, tot nu a studiat devine un lucru alarmant, fără ghilimele. Oare nu s-a putut găsi nimeni la Orașul Stalin care să-l dea această îndrumare? Nu credem! Evident că la București sau Cluj ar fi mai bune condiții de studii și credem că ar trebui ca orice piedică să fie înlăturată pentru ca să poată studia în anul din aceste orașe, dar începutul ar fi trebuit făcut puțin acum, cu muzicienii, pe care noi îi prețuim, din Orașul Stalin.

Cert este că acum problema esențială este studiul temeinic. Am subliniat călățiile micului muzician: sensibilitate, auzul armonie natural, simțul proporțiilor, fantezie, sugestivitate, muzicalitate, concentrare, sobrietate. Trebuie ca la aceste calități naturale să se adauge calități dobîndite prin studiu. Aceasta este „problema Radu Lupu” și nu încapă în două-cinci căsurile de competență vor contribui la rezolvarea ei spre a se crea cele mai bune condiții de dezvoltare acestui copil. Viitorul va dovedi dacă aceste eforturi au rodit sau nu. Nu avem voie să nu încercăm totul ca acest viitor să fie bogat în succese.

SECRETARUL COMITETULUI ORGANIZAȚIEI U.T.M. A COMBINATULUI POLIGRAFIC „CASA ȘTEINTEL”

ISTIN BODEA

Radu Lupu nu studiază compoziția. Asupra acestui punct merită să insistăm puțin. Dacă un copil compune la 6 ani o piesă mică este un semn, dar nu unul „alarmant”. Dar dacă un copil merge pe lîna acestei compoziții și, ajuns la 12 ani, tot nu a studiat devine un lucru alarmant, fără ghilimele. Oare nu s-a putut găsi nimeni la Orașul Stalin care să-l dea această îndrumare? Nu credem! Evident că la București sau Cluj ar fi mai bune condiții de studii și credem că ar trebui ca orice piedică să fie înlăturată pentru ca să poată studia în anul din aceste orașe, dar începutul ar fi trebuit făcut puțin acum, cu muzicienii, pe care noi îi prețuim, din Orașul Stalin.

Cert este că acum problema esențială este studiul temeinic. Am subliniat călățiile micului muzician: sensibilitate, auzul armonie natural, simțul proporțiilor, fantezie, sugestivitate, muzicalitate, concentrare, sobrietate. Trebuie ca la aceste calități naturale să se adauge calități dobîndite prin studiu. Aceasta este „problema Radu Lupu” și nu încapă în două-cinci căsurile de competență vor contribui la rezolvarea ei spre a se crea cele mai bune condiții de dezvoltare acestui copil. Viitorul va dovedi dacă aceste eforturi au rodit sau nu. Nu avem voie să nu încercăm totul ca acest viitor să fie bogat în succese.

SECRETARUL COMITETULUI ORGANIZAȚIEI U.T.M. A COMBINATULUI POLIGRAFIC „CASA ȘTEINTEL”

ISTIN BODEA

Radu Lupu nu studiază compoziția. Asupra acestui punct merită să insistăm puțin. Dacă un copil compune la 6 ani o piesă mică este un semn, dar nu unul „alarmant”. Dar dacă un copil merge pe lîna acestei compoziții și, ajuns la 12 ani, tot nu a studiat devine un lucru alarmant, fără ghilimele. Oare nu s-a putut găsi nimeni la Orașul Stalin care să-l dea această îndrumare? Nu credem! Evident că la București sau Cluj ar fi mai bune condiții de studii și credem că ar trebui ca orice piedică să fie înlăturată pentru ca să poată studia în anul din aceste orașe, dar începutul ar fi trebuit făcut puțin acum, cu muzicienii, pe care noi îi prețuim, din Orașul Stalin.

Cert este că acum problema esențială este studiul temeinic. Am subliniat călățiile micului muzician: sensibilitate, auzul armonie natural, simțul proporțiilor, fantezie, sugestivitate, muzicalitate, concentrare, sobrietate. Trebuie ca la aceste calități naturale să se adauge calități dobîndite prin studiu. Aceasta este „problema Radu Lupu” și nu încapă în două-cinci căsurile de competență vor contribui la rezolvarea ei spre a se crea cele mai bune condiții de dezvoltare acestui copil. Viitorul va dovedi dacă aceste eforturi au rodit sau nu. Nu avem voie să nu încercăm totul ca acest viitor să fie bogat în succese.

SECRETARUL COMITETULUI ORGANIZAȚIEI U.T.M. A COMBINATULUI POLIGRAFIC „CASA ȘTEINTEL”

ISTIN BODEA

Un colț din expoziția „Aspecte dintr-un deceniu de activitate a I.R.R.C.S.”

ÎN VIZITĂ LA COLECTIVIȘTII DIN COMUNA ZIDURI

(Urmare din pag. 1-a)

lectiviști și-au cumpărat vaci cu lapte, oi, porci și creșt în curțile lor cîrdui de păsări. Imaginea aceasta poate fi completată cu următoarele exemple. 35 de colectiviști și-au cumpărat aparate de radio și 81 de săteni au difuzoare. Lumina electrică a și ajuns în casele unui număr de 30 colectiviști, iar 27 de fete și băieți și-au cumpărat mașini de cusut și mobilă. Din rîndurile tinerilor colectiviști s-au ridicat 4 învățători, 37 mecanicizatori și 28 muncitori calificați în diferite branșe.

Nu putem însă vorbi numai de realizări, fără să nu vă povestim și unele neajunsuri din munca noastră, a spus Grigore Stancu, președintele gospodăriei colective. Am făcut pînă acum o greșală de neîngăduit, care ne-a costat mult, aceea că n-am făcut rețineri pentru fondul indivizibil și fondul cultural și din produsele naturale. A

existat apoi tendința ca să împărțim cantități din ce în ce mai mari de furaje în dauna dezvoltării sectorului zootehnic. Am abandonat două culturi rentabile printre care prin partea loului cinepa pentru fîior și cultura tutunului.

Venituri mari am fi putut să obținem de la halta gospodăriei, dacă am fi creat o ramură piscicolă. Aici s-ar putea crește un mare număr de rațe, gîște și porci. Nu ne-am gândit la înființarea unui atelier de croitorie și cojoacărie, deși avem 4 cojoacări și 6 croitori. Vom lua de-acum măsură ca să lichidăm aceste lipșuri.

Tinerii sălcioarei nu ascultă cu răsuflare întrerisită poveștea dezvoltării economice a gospodăriei colective din Ziduri, au ascultat cu urechile oamnelor care se interesează de viața lor viitoare.

Tradițiile revoluționare ale ceferiștilor ieșeni

(Urmare din pag. 1-a)

U.T.M., cu sprijinul organizației de partid, a identificat cîteva dintre muncitorii mai vechi, ilegaliști care au luat parte la mișcarea muncitorească sau au participat a-lături de Ilie Pintilie, la luptele din 1933. Desigur, acțiunea întreprinsă de comitetul U.T.M. este deosebit de importantă și ea va trebui continuată cu perseverență pînă se va putea redacta o adevărată monografie a luptei ceferiștilor ieșeni. Aceasta, va contribui pe deoparte la educarea patriotică, revoluționară a tineretului, iar pe de altă parte, la întregirea istoriei mișcării muncitorești din țara noastră. Paralel cu aceasta, în cadrul clubului, și în cercurile politice se organizează expuneri, întîlniri ale tinerilor cu tovarășii Gheorghe Igoveanu, Vlad Gavrilenco și alții, avînd ca temă „Să ne cunoaștem trecutul glorios de luptă al atelierelor noastre”.

În planul comitetului U.T.M. de la atelier se sînt prevăzute, printre

alte acțiuni, vizite în colectiv la casa în care a locuit Ilie Pintilie, la Perjoia — unde se întrunesc muncitorii de 1 Mai — precum și la alte locuri care evocă trecutul istoric.

Aceste laudabile inițiative constituie doar începutul. În fața tinerilor de la Atelierul „Ilie Pintilie” stă o frumusețe, o pasiune a mișcării: aceea a identificării, a adunării celor mai felurite date în legătură cu istoria, cu trecutul local al lor de muncă.

În atelierul unde au auzit în urmă tinerii despre mizeria, exploatarea, atîrzi bîrfașe frunțate de tineret se întrec în muncă aducîndu-și prinoul lor la sidirea vieții noastre libere.

De undeva, dinspere club, răzbat în puterea scrii, cîntec, veselie, muzică.

E o întrunire la care ne-a vorbit tovarășul Igoveanu despre ceea ce nu trebuie să uităm — îmi epuse un tînor.

mine acasă. Să te consult și să stăm de vorbă. Să fixăm oronariul care... — Nu am bani domnule doctor... — ?! — Sînt foarte săracă și nu pot plăti... — Plătește corporația? — sise al și zîmbi ironic. — Dar n-am plătit timbrala. Sînt zămoră de aproape doi ani. Lucrez cu ziua pe unde găsesc. Rămase o clipă nelumirii. Apoi izbucni: — Pai atunci cum vrei să te aperi? În contul cui? Bani n-ai, slujbă n-ai, ce ai atunci? Apendicita? Îți inchipui că noi sîntem aici să... Cum înțelegi dumneața că s-ar putea ca eu... Ca noi...

— Plătește corporația? — sise al și zîmbi ironic. — Dar n-am plătit timbrala. Sînt zămoră de aproape doi ani. Lucrez cu ziua pe unde găsesc. Rămase o clipă nelumirii. Apoi izbucni: — Pai atunci cum vrei să te aperi? În contul cui? Bani n-ai, slujbă n-ai, ce ai atunci? Apendicita? Îți inchipui că noi sîntem aici să... Cum înțelegi dumneața că s-ar putea ca eu... Ca noi...

— Plătește corporația? — sise al și zîmbi ironic. — Dar n-am plătit timbrala. Sînt zămoră de aproape doi ani. Lucrez cu ziua pe unde găsesc. Rămase o clipă nelumirii. Apoi izbucni: — Pai atunci cum vrei să te aperi? În contul cui? Bani n-ai, slujbă n-ai, ce ai atunci? Apendicita? Îți inchipui că noi sîntem aici să... Cum înțelegi dumneața că s-ar putea ca eu... Ca noi...

— Plătește corporația? — sise al și zîmbi ironic. — Dar n-am plătit timbrala. Sînt zămoră de aproape doi ani. Lucrez cu ziua pe unde găsesc. Rămase o clipă nelumirii. Apoi izbucni: — Pai atunci cum vrei să te aperi? În contul cui? Bani n-ai, slujbă n-ai, ce ai atunci? Apendicita? Îți inchipui că noi sîntem aici să... Cum înțelegi dumneața că s-ar putea ca eu... Ca noi...

— Plătește corporația? — sise al și zîmbi ironic. — Dar n-am plătit timbrala. Sînt zămoră de aproape doi ani. Lucrez cu ziua pe unde găsesc. Rămase o clipă nelumirii. Apoi izbucni: — Pai atunci cum vrei să te aperi? În contul cui? Bani n-ai, slujbă n-ai, ce ai atunci? Apendicita? Îți inchipui că noi sîntem aici să... Cum înțelegi dumneața că s-ar putea ca eu... Ca noi...

— Plătește corporația? — sise al și zîmbi ironic. — Dar n-am plătit timbrala. Sînt zămoră de aproape doi ani. Lucrez cu ziua pe unde găsesc. Rămase o clipă nelumirii. Apoi izbucni: — Pai atunci cum vrei să te aperi? În contul cui? Bani n-ai, slujbă n-ai, ce ai atunci? Apendicita? Îți inchipui că noi sîntem aici să... Cum înțelegi dumneața că s-ar putea ca eu... Ca noi...

carnet medical

10 aniversare

S-a dovedit că darul de stocuri de arme nucleare și baza de lansare a rachetelor cu rază de acțiune mică, mijlocie etc. cu focos atomic etc. nu prea pe plac nici țării, Filarmonica din Belgrad și europene. Sînt sigur însă că dacă celei lor din Dresda, au venit diplomați de peste ocean ar lua obiceiul să trimită prietenilor lor, în loc de proiectile cu focos atomic, delegații culturale, cărți, tablouri artistice, violonceli, pianuri, baterii, piciorii etc. nu ar fi niciind refuzăți. Sînt foarte sigur că lumea nar intru în adăposturi în lîna acestor „proiectile”.

Ce înseamnă un institut pentru relații culturale cu străinătatea?

Uneori trecem neglijenți pe lîngă această temă. Mi-a subliniat-o însă aniversarea a 10 ani de activitate a I.R.R.C.S.-ului: el îndreapă o mîna care strînge călduros pe aceea a secretarului din Londra, a pictorului din Mexico-City, a balerinei din Leningrad, a scriitorului din Suedia.

În fața dorinței de cunoaștere reciprocă, de schimb de idei distanțate par anumite bariere impuse de pozițiile războinic.

Nils Holgerssons a venit din îndepărtată Suedia la București. Cine poate uita perlele bănuțului care a văzut o lume fantastică căldorilor pe sphaera unei gîște.

În Germania „Sturmogel” a plecat să facă cunoscută „Păstrarea Furtunii” a lui Petru Dumitriu; „Mîrea Cocor” poartă pe copertă „Die Heimkehr” iar „Nicoard Potocovă” „Nicoara fer à cheval”.

În patru ani de zile Editura în limba străină a tipărit 824 de titluri; aproape 5 milioane de exemplare, — iată o cifră cu care nu putem mîndri.

Theodor Aman a prezentat englezilor: „Masters of Rumanian Painting”; N. Grigorescu îl urmește pe francezi. Creangă dovine diacul rușilor, Caragiale cu a lui „Scrisoara pierdută” străduie în Chile...

La sînșii în Dumbrava Sibului

diștii nivelului profesional al celor din trecut pregătirea viitorilor constructori ai socializmului. Și în timp ce studenții continuă să accepte un sprijin efectiv, calificat, problema învățămîntului fără frecvență este lăsată, de către decanate aproape exclusiv în seama secretariatelor de facultăți. A-cestea au trebuit să rezolve chiar și problema complicată a interpretării instrucțiunilor asupra admiterii celor care au profesii „înrușiate” cu specialitatea facultății respective. Decanatele, rectoratul consideră în continuare învățămîntul fără frecvență ca pe o rudă săracă. Iar organele de resort din ministere — cit am putut afla din relatările amule între neofitii telefoane și audiențe în legătură cu reexamini, reînscriseri, reînmatriculări și alte revederiri care consumă o bună parte din timpul organelor în cauză — recunosc toate că problema controlului învățămîntului fără frecvență le-a scăpat...

Nu măsuri pentru îmbunătățirea situației învățămîntului fără frecvență sînt în curs de elaborare. Ele vor rezolva multe dar nu pentru sesiune de examene din ianuarie, cît puțin pentru următoarele. Studenții așteaptă. Și dară jinem seama de importanța — recunoscută — a cursurilor fără frecvență se poate cădea de acord că nu numai ei le așteaptă.

care, după ce l-au stins flăcările, l-au dus cu trupul prăjit, la spital.

Doctorul Iliescu, directorul spitalului împreună cu dr. Froimovici și-au dat de îndată seama că șansele „spitalului” de a scăpa, invalid dar cu viață sînt minime. Istoria medicinei nu a înregistrat încă nici un caz de salvare a vreunui cu arsuri de gradul patru. Peste 75 la sută din suprafața pielii era atînsă.

Arhivum fusese adus într-o stare gravă de șoc, aproape în comă. Pericolul consta, după cum mi-a spus doctorul Iliescu, nu numai în afectarea cordului și a întregului sistem nervos și circulator, ci în greutatea atînci cînd reușești să menții în viață bînvăzul, pentru prevenirea și combaterea infecției și a septicemiei. Trupul plin de plăgi uriașe deschise sînt tot atîtea porți de intrare pentru microbi.

Și tratamentul începu eric. Cu devotament și pricepere. Multă pricepere și voință.

Trasfuzii de sînge și plasmă repetate... Folosirea celor mai moderne antibiotice, ca penicilina și streptomina, pansamente peste plăgi. Au venit la rînd medicamente aduse de la Ministerul Sănătății din un delegat special.

Și apoi horizontal care a făcut se pare minime. Medicamente cumpărate cu bani grei de ministere pentru a fi folosite gratuit de cetenii muncitori ai patriei spre a le salva și păstra sănătatea.

Citese figa lui Archim. Costul tratamentului — lei 11.500. Un drăgăș, bărbierit, imbat, în stria curate, să intre la consultațiile din spital.

— Ieși afară!

Sînt ani mulți de atunci. Anii dinaintea și-n timpul celui de-al doilea război.

Dar în vara asta... Archim a plecat ca de obicei într-o noapte la defundatul unui huznale.

Hazna veche, părăsită. A aprins o hîrtie la un capăt de sfîrșit și i-a dat drumul la fond ca să-i grăvut în spital în care cu 20 de ani în urmă o femeie a trebuit clipa aceea hidrogeul sulfurat a să plece decușă și dezbrăcată ca a-prinsă l-au transformat într-o torță huznala.

Urletele lui au trezit locatarii

MARIA ARSENE

LUCRARILE SESIUNII Sovietului Suprem al U.R.S.S.

MOSCOVA 20 (Agerpres). — TASS transmite: Deputații Sovietului Naționalităților al Sovietului Suprem al U.R.S.S. au aprobat în unanimitate legea cu privire la planul de stat de dezvoltare economiei naționale a U.R.S.S. pe anul 1958 și legea cu privire la bugetul de stat al

U.R.S.S. pe anul 1958. A fost aprobat de asemenea raportul cu privire la executarea bugetului de stat pe anul 1957.

Sovietul Naționalităților a aprobat decretul emise de Președintele Sovietului Suprem al U.R.S.S. în perioada mai-decembrie a.e.

Un buget închinat construcției pașnice

MOSCOVA 19 (Agerpres). — TASS transmite: În ședința din 19 decembrie a Sovietului Suprem al U.R.S.S., Arseni Zverev, ministrul Finanțelor al U.R.S.S., a prezentat raportul cu privire la bugetul de stat al U.R.S.S. pe anul 1958 și cu privire la executarea bugetului pe anul 1957. A Zverev a declarat că în 1957 venitul național al Uniunii Sovietice a sporit față de anul 1956 cu 6 la sută, iar față de anul 1955 — cu 18 la sută.

Raportorul a comunicat că în 1956 bugetul a fost îndeplinit la capitolul veniturilor în sumă de 545.900.000.000 ruble și la capitolul cheltuielilor — 563.500.000.000 ruble. Excedentul veniturilor asupra cheltuielilor a însumat 22.400.000.000 ruble.

și femeile singure (necăzătorile și văduve) care nu au copii. Ca urmare a acestei măsurii aproape 85 la sută din contribuabilii impozabili cu acest impozit vor fi scutiți complet de impozit.

Suma totală a cheltuielilor pentru economia națională crește față de 1957 cu 36.600.000.000 ruble sau cu 9,7 la sută. În aceste scopuri din toate sursele vor fi alocate 412.800.000.000 ruble inclusiv din buget — 257.100.000.000 ruble.

Cheltuielile pentru măsurile sociale culturale sînt prevăzute în sumă de 212.200.000.000 ruble — cu 23.900.000.000 ruble mai mult decît în 1957.

Pentru dezvoltarea tuturor ramurilor industriei se alocă din buget 129.000.000.000 ruble. Sumele cele mai importante se alocă în industria chimică, metalurgică și a combustibililor acestor ramuri.

65.200.000.000 ruble se alocă pentru dezvoltarea agriculturii, inclusiv din buget 53.400.000.000 ruble.

Cheltuielile statului pentru măsurile social-culturale cresc simțitor. Pentru învățămînt, pregătirea cadrelor și cultură se alocă 68.900.000.000 ruble. Pentru ocrotirea sănătății — 39.700.000.000 ruble.

Pentru asigurările sociale și prevederile sociale se vor chel-

ui 88.200.000.000 ruble sau cu 18.800.000.000 ruble mai mult față de 1957.

În 1958 cheltuielile statului pentru dezvoltarea științei sporesc cu 1.800.000.000 ruble și vor însuma 18.200.000.000 ruble.

Cheltuielile suplimentare ale statului pentru mărirea salariului, îmbunătățirea sistemului de pensii, pentru măsurile legate de reducerea impozitelor asupra populației se vor cifra în 1958 la aproape 63.000.000.000 ruble. Veniturile muncitorilor și funcționarilor vor crește în 1958 aproximativ cu 120.000.000.000 ruble față de 1955. Colhozurile și colhoznicii vor avea în anul viitor aproximativ cu 40.000.000.000 ruble mai multe venituri decît în anul 1955. Pentru construcția de locuințe bugetul prevede 36.800.000.000 ruble.

Cheltuielile pentru apărare în bugetul pe 1958 se prevăd în sumă de 96.300.000.000 ruble față de 96.700.000.000 ruble aprobate pe 1957.

Uniunea Sovietică, a subliniat raportorul, luptă cu consecvență pentru pace și cheamă la această luptă popoarele din toate țările. În ultimii ani U.R.S.S. a redus simțitor forțele sale armate și a micșorat cu 15.800.000.000 ruble cheltuielile pentru apărare în comparație cu suma adoptată în 1955.

Președintele Nasser a primit delegația Sfatului Popular al Capitalei

CAIRO. La 19 decembrie Gamal Abdel Nasser, președintele Republicii Egipt, a primit în locuința sa delegația Comitetului Executiv al Sfatului Popular al Capitalei, condusă de ing. Anton Vlădoiu, care vizitează Egiptul la invitația guvernatorului orașului Cairo, generalul Bindary. Delegația a fost însoțită de guvernatorul Bindary și de însoțitorii săi. Delegația a fost primită în sala de conferințe a Ministerului de Interne la Cairo, în Belgaria.

Teroarea continuă la Little-Rock

NEW YORK 20 (Agerpres). — Potrivit relațiilor presei americane, teroarea rasistă de la Little-Rock continuă, în ciuda prezenței soldaților chemați să facă ordine. La Little-Rock, anunță presa, domnește „un echilibru nestabil”. Cel nou eșec negri de la școala medie centrală trăiesc cu teama permanentă de noi acte de violență. Apropie în fiecare zi, rașiștii le aduce injurii sau îl atacă.

tean împotriva agresiunii imperialiste din anul trecut împotriva Egiptului.

Președintele Nasser s-a întreținut cordial cu membrii delegației dintr-o apreciere deosebită a atitudinii de solidaritate a guvernului R. P. Romine și a poporului român cu lupta poporului egiptean împotriva agresiunii imperialiste din anul trecut împotriva Egiptului.

„Să ducem tratative cu Rusia” — Declarațiile unor senatori americani

NEW YORK 20 (Agerpres). — Într-o convorbire avută la 19 decembrie cu un corespondent al agenției Associated Press senatorul american Humphrey, membru al Comisiei senatoriale pentru Afacerile Externe, și-a exprimat părerea că S.U.A. nu trebuie să refuze tratative cu Uniunea Sovietică.

„Sper, a spus el, că Eisenhower și Dulles își vor revizui în curînd refuzul categoric de a studia mesajul lui Bulganin. Tre-

bule să fim întotdeauna gata să ducem tratative cu Rusia”. Declarații similare au fost făcute de alți doi membri ai comisiei — senatorii Fulbright și Sparkman.

„Cred, a declarat Fulbright, că trebuie să examinăm propunerile lui Bulganin. Nu ne putem aștepta la reglementări de ansamblu, însă este posibil să realizăm anumite acorduri”. Senatorul Sparkman și-a exprimat speranța că guvernul S.U.A. va începe tra-

lative cu U.R.S.S. cu privire la dezastrul „fiind hotărît să depună toate eforturile pentru a realiza un acord”. „Sper, a spus el, că guvernul va face o încercare sinceră, întrucît este absolut necesar să se găsească o ieșire din cursa înarmărilor”.

Cele mai reacționare sînt și opiniile dezamăgite în legătură cu faptul că țirgul propus de Felix Gaillard nu a reușit. În timp ce el a angajat Franța, acceptînd să se instaleze pe teritoriul ei rampe de lansare și depozite de arme nucleare, comunicatul final nu pomeneste nimic despre așa-zisele „interese” ale Franței în Algeria. Această dezamăgire se poate constata mai ales în ziarul de seară „Paris Presse” și „Aurore”, publicația miliardarului Boussac. „Francezii, (cererile conducătoare de dreapta — N.R.) scrie directorul acestui cotidian, își exprimă marea dorință ca o declarație solemnă să răspundă oricărei echivoc în legătură cu apăsătoare Algeria de Franța, așa cum acest lucru este, de altfel, înscris în tratatul Atlanticului de nord.”

Să remarcăm deindată (în ciuda asigurărilor oficiale promise de reprezentanții lor ca 48 de ore mai înainte), că francezii nu vor aprecia deloc multismul comunicatului de la Chaillos asupra acestui punct.”

Nu scapă nimănui faptul că guvernul francez s-a dovedit a fi printre cele mai servile. Impresia cu guvernul englez și cu delegații turci, el s-a grăbit să accepte propunerile americane referitoare la transformarea Europei occidentale într-o platformă atomică de agresiune antisovietică.

„Sper, a spus el, că Eisenhower și Dulles își vor revizui în curînd refuzul categoric de a studia mesajul lui Bulganin. Tre-

tebuie să fim întotdeauna gata să ducem tratative cu Rusia”. Declarații similare au fost făcute de alți doi membri ai comisiei — senatorii Fulbright și Sparkman.

„Cred, a declarat Fulbright, că trebuie să examinăm propunerile lui Bulganin. Nu ne putem aștepta la reglementări de ansamblu, însă este posibil să realizăm anumite acorduri”. Senatorul Sparkman și-a exprimat speranța că guvernul S.U.A. va începe tra-

lative cu U.R.S.S. cu privire la dezastrul „fiind hotărît să depună toate eforturile pentru a realiza un acord”. „Sper, a spus el, că guvernul va face o încercare sinceră, întrucît este absolut necesar să se găsească o ieșire din cursa înarmărilor”.

Cele mai reacționare sînt și opiniile dezamăgite în legătură cu faptul că țirgul propus de Felix Gaillard nu a reușit. În timp ce el a angajat Franța, acceptînd să se instaleze pe teritoriul ei rampe de lansare și depozite de arme nucleare, comunicatul final nu pomeneste nimic despre așa-zisele „interese” ale Franței în Algeria. Această dezamăgire se poate constata mai ales în ziarul de seară „Paris Presse” și „Aurore”, publicația miliardarului Boussac. „Francezii, (cererile conducătoare de dreapta — N.R.) scrie directorul acestui cotidian, își exprimă marea dorință ca o declarație solemnă să răspundă oricărei echivoc în legătură cu apăsătoare Algeria de Franța, așa cum acest lucru este, de altfel, înscris în tratatul Atlanticului de nord.”

Să remarcăm deindată (în ciuda asigurărilor oficiale promise de reprezentanții lor ca 48 de ore mai înainte), că francezii nu vor aprecia deloc multismul comunicatului de la Chaillos asupra acestui punct.”

Nu scapă nimănui faptul că guvernul francez s-a dovedit a fi printre cele mai servile. Impresia cu guvernul englez și cu delegații turci, el s-a grăbit să accepte propunerile americane referitoare la transformarea Europei occidentale într-o platformă atomică de agresiune antisovietică.

„Sper, a spus el, că Eisenhower și Dulles își vor revizui în curînd refuzul categoric de a studia mesajul lui Bulganin. Tre-

După închiderea Conferinței N.A.T.O.

O declarație a lui Nehru

DELIHI 20 (Agerpres). — După ce a anunțat Biroul Indian de Informații, J. Nehru, primul ministru al Indiei, lund cuvîntul la 17 decembrie în Camera Populară, a vorbit despre problemele actuale ale politicii interne și externe.

Referindu-se la declarația președintelui Eisenhower la sesiunea Consiliului N.A.T.O., Nehru a arătat că este greșită părerea cînd un grup de țări crede că va putea obține ceva de pe urma războiului „rece” sau „cald”. Popoarele tuturor țărilor, fie că este vorba de poporul Statelor Unite, al Uniunii Sovietice sau al oricărei alte țări, doresc cu ardoare pacea, a spus Nehru. Atunci de ce să nu se permită acestei năzuințe uriașe spre pace să se dezvolte din plin și de ce să nu se contribuie la realizarea unor acorduri între țări.

Memorandum al guvernului sirian

DAMASC. Ministerul Afacerilor Externe al Siriei a remis reprezentanților diplomației a șapte țări membre ale N.A.T.O. un memorandum al guvernului sirian în care se atrage atenția asupra existenței unor planuri agresive ale Turciei împotriva Siriei. Acesta este rețes, se spune în memorandum, din cuvîntarea primului

minstru al Turciei, Adnan Menderes, rostită la sesiunea Consiliului N.A.T.O. de la Paris.

LONDRA. — Agenția France Presse anunță că în cadrul unui discurs rostit la 19 decembrie în Camera Comunelor, fruntasul laborist Aneurin Bevan a criticat „estrategia vago” a propunerii privind viitoare tratative cu U.R.S.S. cuprinsă în comunicat

un articol provocator, antisovietic, publicat de Dulles în revista „Life”. Secretarul de stat american nu face nici o mențiune asupra nici un cuvînt din care să nu se poată trage astfel de concluzii. Alina ieri seara fiind oșpetele de onoare la un dejun oferit de Asociația franceză pentru comunitatea americană, el a rostit un discurs în întregime antisovietic. Aceasta, doar cu puțin timp înainte de a lua avionul spre Madrid unde trebuie să se întîlnească în cursul zilei de azi cu generalul Franco pe care îl va informa despre rezultatele lucrărilor conferinței N.A.T.O., cu toate că Spania nu face parte din acest pact.

Viziunea populară trebuie să fie trează acum, mai mult decît oricînd, chiar dacă anumite aspecte ale conferinței de la palatul Chaillos pot inspira pe unii ziaristi să scrie, cu oarecare încredere, că „N.A.T.O. continuă să existe, dar numai, ca să zicem așa, din principiu”.

Acesta este motivul pentru care, Consiliul pentru pace din departamentul Sena, după ce a salutat învenimănt delegații care n-au încrețit să aducă la cunoștința participanților conferinței, voinja poporului francez de a se opune măsurilor de război, lansată în apel către parizieni, chemîndu-i să-și dubleze insistențele pentru a face să se realizeze proiectele ale căror principii sînt expuse în comunicatul final al conferinței N.A.T.O.

În aceste condiții, totul permite să se tragă concluzia în sensul indicat de fraza următoare care constituie azi dimensiunea titlului ziarului „Libération”: „Felix Gaillard a spus „da”. Țara va spune „nu” revolei de lansare și ea va avea ultimul cuvînt”.

REGIS BERGERON

Gaillard a spus „DA” Franța va spune „NU”

A doua zi după închiderea sesiunii N.A.T.O., e firesc ca principalele comentarii ale presei pariziene să fie consacrate rezultatelor acestei conferințe.

Ziarele franceze constată că în linii generale conferința s-a terminat cu un compromis. Ele înregistrează faptul că s-a ajuns la un acord asupra principiilor, dar nu și asupra măsurilor concrete, care au fost amînate pentru o dată ulterioară.

Cele mai reacționare sînt și opiniile dezamăgite în legătură cu faptul că țirgul propus de Felix Gaillard nu a reușit. În timp ce el a angajat Franța, acceptînd să se instaleze pe teritoriul ei rampe de lansare și depozite de arme nucleare, comunicatul final nu pomeneste nimic despre așa-zisele „interese” ale Franței în Algeria. Această dezamăgire se poate constata mai ales în ziarul de seară „Paris Presse” și „Aurore”, publicația miliardarului Boussac. „Francezii, (cererile conducătoare de dreapta — N.R.) scrie directorul acestui cotidian, își exprimă marea dorință ca o declarație solemnă să răspundă oricărei echivoc în legătură cu apăsătoare Algeria de Franța, așa cum acest lucru este, de altfel, înscris în tratatul Atlanticului de nord.”

Să remarcăm deindată (în ciuda asigurărilor oficiale promise de reprezentanții lor ca 48 de ore mai înainte), că francezii nu vor aprecia deloc multismul comunicatului de la Chaillos asupra acestui punct.”

Nu scapă nimănui faptul că guvernul francez s-a dovedit a fi printre cele mai servile. Impresia cu guvernul englez și cu delegații turci, el s-a grăbit să accepte propunerile americane referitoare la transformarea Europei occidentale într-o platformă atomică de agresiune antisovietică.

„Sper, a spus el, că Eisenhower și Dulles își vor revizui în curînd refuzul categoric de a studia mesajul lui Bulganin. Tre-

tebuie să fim întotdeauna gata să ducem tratative cu Rusia”. Declarații similare au fost făcute de alți doi membri ai comisiei — senatorii Fulbright și Sparkman.

„Cred, a declarat Fulbright, că trebuie să examinăm propunerile lui Bulganin. Nu ne putem aștepta la reglementări de ansamblu, însă este posibil să realizăm anumite acorduri”. Senatorul Sparkman și-a exprimat speranța că guvernul S.U.A. va începe tra-

lative cu U.R.S.S. cu privire la dezastrul „fiind hotărît să depună toate eforturile pentru a realiza un acord”. „Sper, a spus el, că guvernul va face o încercare sinceră, întrucît este absolut necesar să se găsească o ieșire din cursa înarmărilor”.

Cele mai reacționare sînt și opiniile dezamăgite în legătură cu faptul că țirgul propus de Felix Gaillard nu a reușit. În timp ce el a angajat Franța, acceptînd să se instaleze pe teritoriul ei rampe de lansare și depozite de arme nucleare, comunicatul final nu pomeneste nimic despre așa-zisele „interese” ale Franței în Algeria. Această dezamăgire se poate constata mai ales în ziarul de seară „Paris Presse” și „Aurore”, publicația miliardarului Boussac. „Francezii, (cererile conducătoare de dreapta — N.R.) scrie directorul acestui cotidian, își exprimă marea dorință ca o declarație solemnă să răspundă oricărei echivoc în legătură cu apăsătoare Algeria de Franța, așa cum acest lucru este, de altfel, înscris în tratatul Atlanticului de nord.”

Să remarcăm deindată (în ciuda asigurărilor oficiale promise de reprezentanții lor ca 48 de ore mai înainte), că francezii nu vor aprecia deloc multismul comunicatului de la Chaillos asupra acestui punct.”

Nu scapă nimănui faptul că guvernul francez s-a dovedit a fi printre cele mai servile. Impresia cu guvernul englez și cu delegații turci, el s-a grăbit să accepte propunerile americane referitoare la transformarea Europei occidentale într-o platformă atomică de agresiune antisovietică.

„Sper, a spus el, că Eisenhower și Dulles își vor revizui în curînd refuzul categoric de a studia mesajul lui Bulganin. Tre-

tebuie să fim întotdeauna gata să ducem tratative cu Rusia”. Declarații similare au fost făcute de alți doi membri ai comisiei — senatorii Fulbright și Sparkman.

„Cred, a declarat Fulbright, că trebuie să examinăm propunerile lui Bulganin. Nu ne putem aștepta la reglementări de ansamblu, însă este posibil să realizăm anumite acorduri”. Senatorul Sparkman și-a exprimat speranța că guvernul S.U.A. va începe tra-

lative cu U.R.S.S. cu privire la dezastrul „fiind hotărît să depună toate eforturile pentru a realiza un acord”. „Sper, a spus el, că guvernul va face o încercare sinceră, întrucît este absolut necesar să se găsească o ieșire din cursa înarmărilor”.

Cele mai reacționare sînt și opiniile dezamăgite în legătură cu faptul că țirgul propus de Felix Gaillard nu a reușit. În timp ce el a angajat Franța, acceptînd să se instaleze pe teritoriul ei rampe de lansare și depozite de arme nucleare, comunicatul final nu pomeneste nimic despre așa-zisele „interese” ale Franței în Algeria. Această dezamăgire se poate constata mai ales în ziarul de seară „Paris Presse” și „Aurore”, publicația miliardarului Boussac. „Francezii, (cererile conducătoare de dreapta — N.R.) scrie directorul acestui cotidian, își exprimă marea dorință ca o declarație solemnă să răspundă oricărei echivoc în legătură cu apăsătoare Algeria de Franța, așa cum acest lucru este, de altfel, înscris în tratatul Atlanticului de nord.”

Să remarcăm deindată (în ciuda asigurărilor oficiale promise de reprezentanții lor ca 48 de ore mai înainte), că francezii nu vor aprecia deloc multismul comunicatului de la Chaillos asupra acestui punct.”

Nu scapă nimănui faptul că guvernul francez s-a dovedit a fi printre cele mai servile. Impresia cu guvernul englez și cu delegații turci, el s-a grăbit să accepte propunerile americane referitoare la transformarea Europei occidentale într-o platformă atomică de agresiune antisovietică.

„Sper, a spus el, că Eisenhower și Dulles își vor revizui în curînd refuzul categoric de a studia mesajul lui Bulganin. Tre-

tebuie să fim întotdeauna gata să ducem tratative cu Rusia”. Declarații similare au fost făcute de alți doi membri ai comisiei — senatorii Fulbright și Sparkman.

„Cred, a declarat Fulbright, că trebuie să examinăm propunerile lui Bulganin. Nu ne putem aștepta la reglementări de ansamblu, însă este posibil să realizăm anumite acorduri”. Senatorul Sparkman și-a exprimat speranța că guvernul S.U.A. va începe tra-

lative cu U.R.S.S. cu privire la dezastrul „fiind hotărît să depună toate eforturile pentru a realiza un acord”. „Sper, a spus el, că guvernul va face o încercare sinceră, întrucît este absolut necesar să se găsească o ieșire din cursa înarmărilor”.

Cele mai reacționare sînt și opiniile dezamăgite în legătură cu faptul că țirgul propus de Felix Gaillard nu a reușit. În timp ce el a angajat Franța, acceptînd să se instaleze pe teritoriul ei rampe de lansare și depozite de arme nucleare, comunicatul final nu pomeneste nimic despre așa-zisele „interese” ale Franței în Algeria. Această dezamăgire se poate constata mai ales în ziarul de seară „Paris Presse” și „Aurore”, publicația miliardarului Boussac. „Francezii, (cererile conducătoare de dreapta — N.R.) scrie directorul acestui cotidian, își exprimă marea dorință ca o declarație solemnă să răspundă oricărei echivoc în legătură cu apăsătoare Algeria de Franța, așa cum acest lucru este, de altfel, înscris în tratatul Atlanticului de nord.”

Să remarcăm deindată (în ciuda asigurărilor oficiale promise de reprezentanții lor ca 48 de ore mai înainte), că francezii nu vor aprecia deloc multismul comunicatului de la Chaillos asupra acestui punct.”

Nu scapă nimănui faptul că guvernul francez s-a dovedit a fi printre cele mai servile. Impresia cu guvernul englez și cu delegații turci, el s-a grăbit să accepte propunerile americane referitoare la transformarea Europei occidentale într-o platformă atomică de agresiune antisovietică.

„Sper, a spus el, că Eisenhower și Dulles își vor revizui în curînd refuzul categoric de a studia mesajul lui Bulganin. Tre-

tebuie să fim întotdeauna gata să ducem tratative cu Rusia”. Declarații similare au fost făcute de alți doi membri ai comisiei — senatorii Fulbright și Sparkman.

„Cred, a declarat Fulbright, că trebuie să examinăm propunerile lui Bulganin. Nu ne putem aștepta la reglementări de ansamblu, însă este posibil să realizăm anumite acorduri”. Senatorul Sparkman și-a exprimat speranța că guvernul S.U.A. va începe tra-

lative cu U.R.S.S. cu privire la dezastrul „fiind hotărît să depună toate eforturile pentru a realiza un acord”. „Sper, a spus el, că guvernul va face o încercare sinceră, întrucît este absolut necesar să se găsească o ieșire din cursa înarmărilor”.

Cele mai reacționare sînt și opiniile dezamăgite în legătură cu faptul că țirgul propus de Felix Gaillard nu a reușit. În timp ce el a angajat Franța, acceptînd să se instaleze pe teritoriul ei rampe de lansare și depozite de arme nucleare, comunicatul final nu pomeneste nimic despre așa-zisele „interese” ale Franței în Algeria. Această dezamăgire se poate constata mai ales în ziarul de seară „Paris Presse” și „Aurore”, publicația miliardarului Boussac. „Francezii, (cererile conducătoare de dreapta — N.R.) scrie directorul acestui cotidian, își exprimă marea dorință ca o declarație solemnă să răspundă oricărei echivoc în legătură cu apăsătoare Algeria de Franța, așa cum acest lucru este, de altfel, înscris în tratatul Atlanticului de nord.”

Să remarcăm deindată (în ciuda asigurărilor oficiale promise de reprezentanții lor ca 48 de ore mai înainte), că francezii nu vor aprecia deloc multismul comunicatului de la Chaillos asupra acestui punct.”

Nu scapă nimănui faptul că guvernul francez s-a dovedit a fi printre cele mai servile. Impresia cu guvernul englez și cu delegații turci, el s-a grăbit să accepte propunerile americane referitoare la transformarea Europei occidentale într-o platformă atomică de agresiune antisovietică.

„Sper, a spus el, că Eisenhower și Dulles își vor revizui în curînd refuzul categoric de a studia mesajul lui Bulganin. Tre-

tebuie să fim întotdeauna gata să ducem tratative cu Rusia”. Declarații similare au fost făcute de alți doi membri ai comisiei — senatorii Fulbright și Sparkman.

„Cred, a declarat Fulbright, că trebuie să examinăm propunerile lui Bulganin. Nu ne putem aștepta la reglementări de ansamblu, însă este posibil să realizăm anumite acorduri”. Senatorul Sparkman și-a exprimat speranța că guvernul S.U.A. va începe tra-

lative cu U.R.S.S. cu privire la dezastrul „fiind hotărît să depună toate eforturile pentru a realiza un acord”. „Sper, a spus el, că guvernul va face o încercare sinceră, întrucît este absolut necesar să se găsească o ieșire din cursa înarmărilor”.

Cele mai reacționare sînt și opiniile dezamăgite în legătură cu faptul că țirgul propus de Felix Gaillard nu a reușit. În timp ce el a angajat Franța, acceptînd să se instaleze pe teritoriul ei rampe de lansare și depozite de arme nucleare, comunicatul final nu pomeneste nimic despre așa-zisele „interese” ale Franței în Algeria. Această dezamăgire se poate constata mai ales în ziarul de seară „Paris Presse” și „Aurore”, publicația miliardarului Boussac. „Francezii, (cererile conducătoare de dreapta — N.R.) scrie directorul acestui cotidian, își exprimă marea dorință ca o declarație solemnă să răspundă oricărei echivoc în legătură cu apăsătoare Algeria de Franța, așa cum acest lucru este, de altfel, înscris în tratatul Atlanticului de nord.”

Să remarcăm deindată (în ciuda asigurărilor oficiale promise de reprezentanții lor ca 48 de ore mai înainte), că francezii nu vor aprecia deloc multismul comunicatului de la Chaillos asupra acestui punct.”

Pentru interzicerea armelor nucleare

La 20 noiembrie, Comitetul permanent al Consiliului japonez împotriva bombelor A și H a hotărît să inițieze o campanie puternică avînd drept scop interzicerea armelor nucleare — aceasta alături pe scară națională și internațională. Consiliul, care cuprinde și organizații reprezentative de tineret și studențești, a hotărît să organizeze o nouă și mondială acțiune împotriva armelor nucleare: ea a fost stabilită în primăvara viitoare și va căpăta o amploare mult mai mare, decît cea care a avut loc la începutul lunii noiembrie a. c.

Consiliul a luat de asemenea în discuție pregătirea celei de a IV-a conferințe mondiale împotriva bombelor A și H — conferință care se va desfășura într-o țară afro-asiatică în luna august 1958.

AI V-lea Congres al F. O. J.

Intre 7-8 decembrie a avut loc la Viena al 5-lea Congres al F.O.J. („Tineretul Liber Austriac”). Acesta a fost primul congres al organizației după încheierea tratatului de stat cu Austria. În raport și în intervențiile delegațiilor s-a făcut analiză schimbărilor intervenite în mișcarea de tineret, schimbări care au necesitat revederea muncii F.O.J.

99 la sută din membrii F.O.J. sînt muncitori. F.O.J. declară clar în programul său că luptă pentru socialism. La congres s-au discutat de asemenea și probleme care privesc revendicările imediate ale muncitorilor și studenților. Lucrările congresului au arătat în mod limpede dorința tineretului austriac pentru pace și coexistență pașnică. La congres au asistat peste 300 delegați. Nou program a fost adoptat în unanimitate. La congres au participat delegații de tineret din U.R.S.S., Cehoslovacia, R.P.F., Iugoslavia, Franța, Italia, Belgia. F.M.T.D. a fost reprezentată prin C. Echar — secretar general al F.M.T.D. și O. Gomez — secretar al F.M.T.D.

Tineretul Popular din Mexic s-a afiliat la F. M. T. D.

Organizația Tineretului Popular din Mexic a adresat F.M.T.D. o scrisoare în care se spune printre altele: — Primul Congres național extraordinar al Tineretului Popular din Mexic a hotărît următoarele: 1) aprobă intervenția lui Rafael Estrada V. în fața cel de al IV-lea Congres al F.M.T.D.; 2) felicită cel de al IV-lea Congres al F.M.T.D. pentru hotărîrile importante pe care le-a luat în vederea întăririi și largirii cooperării între organizațiile naționale și internaționale de tineret. Aceste hotărîri vor aduce o contribuție însemnată la cauza păcii, independenței naționale și a coexistenței pașnice între toate popoarele; 3) Decide afilierea la F.M.T.D. — pentru ca în felul acesta să-și aducă aportul său la realizarea

nobililor sarcini care stau în fața tineretului de astăzi și în fața F.M.T.D.

Președinte, RAFAEL ESTRADA V. Secretar General, ROBERTO JARAMILLO FLORES

Cel de al IV-lea Congres al F.M.T.D. care a avut loc, după Festivalul la Kiev, subliniind cu tărie caracterul larg al Federației, chemînd la cooperarea organizațiilor cele mai diverse de tineret din lume, a dat un nou impuls activității milioaneilor de tineri, a întărit hotărîrea lor de a participa la activitatea F.M.T.D.

Hotărîrea Tineretului Popular din Mexic constituie una din mărturiile prestigioase și influente crescînde a F.M.T.D. în rândurile organizațiilor de tineret.

Congresul național al Uniunii Studenților Polonezi

VARȘOVIA 20 (Agerpres). — PAP transmite: La 19 decembrie la Varșovia au început lucrările celui de-al 3-lea congres național al Uniunii Studenților Polonezi. La Congres participă peste 600 de delegați reprezentînd toate institutiile de învățămînt superior de învătămînt superior din Republica Populară Polonă.

La congres participă de asemenea oaspeți străini printre care reprezentanți ai U.I.S., al Comsomolului, Uniunii Tineretului Cehoslovac, Uniunii Tineretului Liber German și al organizațiilor naționale studențești din Iugoslavia, România, Franța și Danemarca.</